

ترجمه و تبیین

مکاسب

شیخ الفقهاء مرتضی انصاری (رحمه الله عليه)

جلد اول

تبیین:

استاد محسن غرویان

محمود معتمدی

عنوان قراردادی	سرشناسنامه
عنوان و نام پدیدآور	عنوان
مشخصات نشر	مشخصات ظاهري
شابک دوره	شابک
شابک	شابک
موضوع	وضعيت فهرست نويسى : فيبا
موضوع	انصارى، مرتضى بن محمد امين، ١٢١٤- ١٢٨١ ق. المكاسب - نقد و تفسير
موضوع	معاملات (فقه).
شناسه افروده	معتمدى ، محمود، مترجم و شرح
شناسه افروده	انصارى، مرتضى بن محمد امين، ١٢١٤- ١٢٨١ ق. المكاسب - شرح
رده بندى کنگره	BP1٩٠.الف/١٧١٣
رده بندى ديوبي	٢٩٧ / ٣٧٢
شماره کتاب شناسى ملی :	١١٣٣٤١٤

انتشارات دارالفکر

تأسیس ١٣٣٦

مؤسس: مرحوم حضرت محبة الاسلام والمسلمين
آقای حاج سید عبدالحمید مولانا (ره)

ترجمه و شرح مکاسب محرمه (جلد اول)

مؤلف: شیخ مرتضی انصاری

مترجمین: آیت الله محسن غرویان- محمود معتمدی

ناشر: انتشارات دارالفکر

چاپخانه: نگین - قم

نوبت چاپ: هفتم- ١٤٠١

شمارگان : ١٠٠٠ نسخه

شابک : ٩٧٨ - ٩٦٤ - ٢٦١١ - ٠٧ - ٢ ISBN 978 - 964- 2611 - 07 - 2

شابک : ٩٧٨ - ٩٦٤ - ٢٦١١ - ٥٣ - ٩ ISBN 978 - 964- 2611 - 53 - 9

دفتر مرکزی : قم، خیابان شهدا (صفائیه)، مجتمع تجاری صفائیه، طبقه سوم

تلفن: ٣٧٧٣٣٦٤٥- ٣٧٧٤٣٥٤٤ فاكس: ٣٧٧٣٨٨١٤

دفتر تهران: خیابان انقلاب، خیابان ١٢ فروردین، خیابان شهدای ڙاندارمری،

روبه روی اداره پست، پلاک ١٢٤ واحدیک تلفن: ٦٤٤٠.٩٣٥٢ - ٦٤٤٠.١٩٢٧

مقدمه

فروع فقاهت

نگاهی به راز و رمز موفقیت‌های شیخ اعظم انصاری (ره)

بحاست مقدمه کتاب را با قل چند حکایت پند آموز از حیات پر بار
شیخ اعظمی کم نظیر، مؤلف کتاب شریف «مکاسب» مزین کنیم:

نقل کرامت!

گویند روزی شیخ انصاری با جمعی از طلاب از شهر کوفه به نجف آمد، شب
هنگام پشت دروازه نجف رسیدند، درب دروازه را بسته دیدند و مجبور شدند تا
صبح - زمان باز شدن دروازه - پشت حصار شهر بخوابند. بامداد که خواستند به شهر
وارد شوند، یکی از همراهان به خدمت شیخ رسید و گفت: از بزرگان عرفاؤ مقدسان
قرنهای گذشته کرامتها نقل کرده‌اند، چرا شما دیشب کرامتی نشان ندادی تا درب
دوازه گشوده شود؟!

شیخ فرمود: صبر کن چند سال پس از مرگم کرامتها برای من خواهند گفت!

وضوی مادر هنگام شیردادن

مادر شیخ انصاری بانویی درس خوانده و مومنه و متعبدہ و از خاندان انصاریهای

دزفول بوده است، گویند سعی داشته که هنگام شیردادن به فرزند بزرگ خود -
مرتضی - با وضو باشد.

مرتضی از کودکی چنان شوق تحصیل داشته و با کوشش بسیار به درس و مطالعه مشغول بوده که کمتر به بازیهای بچگانه می‌پرداخته است، چنانکه در ده‌سالگی کوچه‌های نزدیک به خانه خود را نمی‌شناخته! گویند روزی پدرش خواست او را به جایی بفرستد که تا خانه آنها راه چندانی نبود، به پدرش گفت کوچه‌ای را که نام می‌بری نمی‌دانم کجاست! در حالی که در همان زمان روزی جمعی از طلاب مشایخ انصار که به لحاظ سن از او بسیار بزرگتر بودند، در اطاق شیخون در باره معنای کلمه آسنی بحث می‌کردند، مرتضی ده‌ساله به آنها می‌گوید: آسنی یعنی روشنتر و توجه آنها را به شعر نصاب‌الصیان، خباء نور و سنی روشنی افق چه کران... جلب کرد و به مباحثه و قیل و قال آنها خاتمه داد.

تلاش و تقوی

شیخ مرتضی به روزگار نوجوانی طلبه‌ای پرکار و خوشکرو و خداترس بود، غالباً تانیمة شب به مطالعه و نوشتمن درشهای خود مشغول بود، اول شب شام نمی‌خورد تا خوابش نیاید و پس از رسیدگی به دروس خود شام می‌خورد و مقداری از غذای خود را به پیرزنی کور و عاجز و مستمند که در نزدیکی خانه آنها، در بقעה پیر محمد جنب اطاق شیخ زندگی فلاکت باری داشت، می‌بخشید.

نبوغ

پدر شیخ انصاری، معروف به شیخ محمد امین به سال ۱۲۳۲ ه. ق برای زیارت کربلا و نجف اشرف به عراق رفت و فرزند هیجده ساله‌اش را با خود برد تا در آنجاکه

از مراکز بزرگ علمی شیعه بود، دوره عالی فقه و اصول را بیند و تحصیلات خود را کامل کند.

شیخ محمد امین در کربلا به خدمت سید محمد مجاهد که از فقهای بزرگ شیعه در آن زمان بود و ریاست حوزه کربلا را داشت، رسید. پس از معرفی خود، سید مجاهد احوال شیخ حسین (استاد نخستین شیخ انصاری) را که زمانی با هم در درس پدرش سید علی طباطبائی - صاحب ریاض - حاضر می‌شدند و با یکدیگر دوست و همدرس بودند، پرسید؟ شیخ محمد امین گفت: ایشان (شیخ حسین) برادرزاده من است و اکنون به تدریس فقه و اصول و تربیت طلاب مشغول است. سید مجاهد بر احترام آنها بیافزود و گفت: بجز زیارت معصومین علیهم السلام مقصود دیگری هم دارد؟ شیخ محمد امین پاسخ داد: فرزند علیهم السلام مجلس نشسته بود، اشاره کرد. سید نگاهی خاص به شیخ مرتضی کرد! زیرا کمتر کسی با این سن و سال کم، می‌توانست از محضر درس استاد و فقیهی بزرگ چون او استفاده کند! لذتی از مایش معلومات فقهی طلبه جوان مسئله‌ای پیش آورد و گفت: شنیده‌ام شیخ حسین در دزفول نماز جمعه می‌خواند در حالی که بسیاری از فقهای شیعه اقامه نماز جمعه را در زمان غیبت ولی عصر (عج) جائز نمی‌دانند! در این موقع شیخ مرتضی انصاری دلایلی در وجوه نماز جمعه در زمان غیبت آورده که سید مجاهد از تقریر دلایل و بیان مطلب او شکفت زده شد و به شیخ محمد امین رو کرد و گفت: این جوان نوع ذاتی دارد، او را به صاحب این قبه - یعنی بارگاه امام حسین علیهم السلام - بسپارید. شیخ محمد امین به دزفول بازگشت و فرزندش برای ادامه تحصیل در کربلا ماند.

رضایت مادر

شیخ انصاری برای تکمیل تحصیلات خود، قصد می‌کند که از نجف خارج شود و

به سفر برود، اما والده شیخ با مسافت او مخالفت می‌کند و می‌گوید طاقت دوری تو را ندارم! ظاهراً مادرش سختی راههای قدیم آنهم با کاروان، و صعوبت زندگی در سرمای شدید شهرهای خوزستان را در نظر داشته است و الا در مسافرت‌های شیخ به عتبات هیچگونه اظهار مخالفتی ننموده است.

شیخ انصاری با اینکه مادرش را فوق العاده احترام می‌کرده، در رفتن به مسافت، اصرار بسیار می‌کند، لذا بنا بر استخاره با قرآن گذاشتند، آیه هفتم سوره قصص آمد:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْيَ أُمٌّ مُوسَى أَنَّ أَرْضَعِيهِ فَإِذَا حِفْتَ عَلَيْهِ فَالْقِيَهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّ رَادُوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾

به مادر موسی وحی کردیم که به فرزندت شیر بده، و اگر بر او می‌ترسی که از دشمنان در امان نباشد - او را در سبدی بگذار - و بر آب بینداز و از آینده‌اش نگران باش و غم مخور که ما او را به تو بازگردانیم و او را به مقام پیامبری رسانیم!

مادر شیخ که زنی باسود و با معرفت بوده با اینین آیه به مسافت شیخ راضی شد.

عظمت علمی

شیخ انصاری در اصفهان بود. روزی برای شناختن علمای مشهور آنجا، به مجلس درس سید محمد باقر رشتی معروف به حجه‌الاسلام شفتی که ریاست حوزه علمی اصفهان را داشت، رفت و در آخر مجلس نشست. سید آن روز اشکالی علمی را که چند روز پیش مطرح ساخته بود، برای بار دوم بیان کرد، و منتظر جوابی از طرف فضلای پای منبر شد. شیخ انصاری جواب اشکال حجه‌الاسلام شفتی را به یکی از طلاب نزدیک خود گفت و خود از جلسه درس بیرون رفت! آن طلبه که جواب شیخ را شنیده و یاد گرفته بود، موقع را مغتنم شمرده جواب اشکال حجه‌الاسلام شفتی را بیان کرد. سید محمد باقر که می‌دانست این طلبه اشکال را به این آسانی نمی‌تواند پاسخ گوید! به وی گفت: این پاسخ از تو نیست، یا ولی عصر حجه‌بن الحسن به تو

تلقین کرده و یا شیخ مرتضی^۱ به تو یاد داده است! طلبه گفت شخص عالمی که او را نمی‌شناختم، جواب اشکال را به من گفت و از مجلس رفت.

حجۃ‌الاسلام شفتی دانست که شیخ انصاری به اصفهان آمده، لذا چند نفر را برای پیدا کردن محل سکونت شیخ روانه کرد و پس از شناسایی آن محل، طلبه‌ای را نزد شیخ فرستاد تا او را از آمدن خود، برای دیدار وی آگاه سازد. شیخ مرتضی به پیغام آورنده گفت: خودم خدمت حجۃ‌الاسلام می‌رسم و فوراً به سوی مجلس سید محمد باقر روان شد. ولی در میان راه حجۃ‌الاسلام شفتی را دید که با جمعی از طلاب به طرف محل سکونتش می‌آیند. شیخ به سید محمد باقر و ملازمانش رسید و پس از سلام و احوالپرسی آنها را به اطاق خود برد. حجۃ‌الاسلام محل سکونت شیخ را که گویا کاروانسرایی بوده نپستدید و او را به خانه خود آورد. شیخ انصاری پس از یک ماه توقف در اصفهان، که میهمان حجۃ‌الاسلام بود و در مجلس درس او حاضر می‌شد، در صدد مراجعت به دزفول برآمد.

سید محمد باقر زمانی که شنید شیخ انصاری می‌خواهد به دزفول برود، به شیخ اصرار کرد که در اصفهان برای همیشه بماند، شیخ نپذیرفت. سید گفت کتابخانه خود را به تو می‌بخشم، در این شهر بمانید. شیخ گفت پدر و مادر پیری دارم که باید از آنها نگهداری کنم! سید که همنچون یک حاکم سیاسی در اصفهان ریاست دینی و دنیایی داشت، گفت من امر می‌کنم نه تنها پدر و مادر شمارا بلکه گل و خشت خانه‌تان را نیز به اصفهان بیاورند! اما شیخ اقامت در اصفهان را نپذیرفت و از آنجا به دزفول مراجعت کرد.^۲

۱. شهرت علمی شیخ انصاری نزد حجۃ‌الاسلام شفتی ظاهرآ به سبب توقف سه ساله شیخ در کاشان و نزدیکی اصفهان به آن شهر و احترام فوق العاده‌ای بوده که ملا احمد نراقی نسبت به شیخ انصاری مبذول داشته است.

۲. ر. ک: زندگی نامه استاد الفقهاء شیخ انصاری (قده)، ضیاءالدین سبط الشیخ، کنگره جهانی بزرگداشت دویستمین سالگرد تولد شیخ انصاری (ره)، چاپ دوم، پاییز ۱۳۷۳.